

2. a Czy wystarczy, w przypadku przyjęcia takiego nieograniczonego roszczenia (pytanie 1a), dla nienaruszenia jego wewnętrznej granicy w postaci nadużycia prawa lub dla dokonania odstąpienia od ograniczenia, w przypadku ograniczonego roszczenia informacyjnego (pytanie 1b), zamiar nawiązania kontaktu w celu poznania się, wymiany poglądów lub podjęcia negocjacji w przedmiocie kupienia udziałów w spółce,
- b czy też interes w uzyskaniu informacji można rozważać jako istotny dopiero wtedy, gdy żądanie ich przekazania następuje z powołaniem się na wyraźny zamiar nawiązania kontaktu z innymi współnikami w celu wezwania ich do koordynacji z uwagi na konkretnie wskazane powody, które wymagają ukształtowania wspólnej woli w ramach uchwał współników?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Opolu
(Polska) w dniu 07 stycznia 2022 r. – OP**

(Sprawa C-21/22)

(2022/C 198/29)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Opolu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OP

Druga strona postępowania: Notariusz Justyna Gawlica

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (¹) należy interpretować w ten sposób, że osoba niebędąca obywatelem Unii Europejskiej uprawniona jest do dokonania wyboru swojego prawa ojczystego jako prawa, któremu podlega ogół spraw dotyczących spadku?
- 2) Czy art. 75 w zw. z art. 22 powołanego rozporządzenia nr 650/2012 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której umowa bilateralna łącząca państwo członkowskie z państwem trzecim nie reguluje wyboru prawa w sprawie spadkowej, ale wskazuje prawo właściwe w sprawie spadkowej, obywatel takiego państwa trzeciego zamieszkujący państwo członkowskie związane ową umową bilateralną może dokonać wyboru prawa?

(¹) Dz. U. 2012, L 201, s. 107

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 7 stycznia 2022 r.– T. S.A. przeciwko Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji**

(Sprawa C-22/22)

(2022/C 198/30)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T. S.A.

Strona pozwana: Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 20 ust. 2 w związku z artykułem 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾ oraz art. 11 i art. 20 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, które zakazuje wyłącznie nadawcom telewizyjnym umieszczania w ich audycjach dla dzieci reklam, nie obejmując tym zakazem nadawców audiowizualnych usług medialnych na żądanie?

⁽¹⁾ Dz. U. 2010, L 95, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy)
w dniu 18 stycznia 2022 r. – XXX/Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG**

(Sprawa C-41/22)

(2022/C 198/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Erfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: XXX

Strona pozwana: Helvetia schweizerische Lebensversicherungs-AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 15 ust. 1 dyrektywy 90/619/EWG ⁽¹⁾, art. 31 dyrektywy 92/96/EWG ⁽²⁾ oraz art. 35 ust. 1 dyrektywy 2002/83/WE ⁽³⁾ w związku z art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie przepisom krajowym lub orzecznictwu, zgodnie z którym to na ubezpieczającym, po skorzystaniu przezeń z prawa do odstąpienia od umowy, spoczywa ciężar podniesienia okoliczności faktycznych i ciężar dowodu dla celu obliczenia pożytków uzyskanych przez samego ubezpieczyciela? Czy zgodnie z prawem Unii, a w szczególności z zasadą skuteczności, istnieje w przypadku zgodności z prawem takiego rozkładu ciężaru podniesienia okoliczności faktycznych i ciężaru dowodu wymóg, aby ubezpieczającemu w zamian przysługiwały w stosunku do ubezpieczyciela roszczenia o udzielenie informacji lub inne ułatwienia w dochodzeniu jego praw?
- 2) Czy zabronione jest powoływanie się przez ubezpieczyciela – który nie poinformował ubezpieczającego o przysługującym mu prawie do odstąpienia od umowy lub też przekazał mu błędne w tym zakresie informacje – przeciwko wynikającym z tego praw ubezpieczającego, takim jak w szczególności prawo odstąpienia od umowy, na przedawnienie, nadużycie prawa lub upływ czasu?